

Centrul
Cultural ItalianInstitutul de Studii
Italo-Român

anunță conferința

Eurasia, un toponim problematic? Istoria unui *syllabus* inexistent în curricula disciplinelor universitare românești

Prezintă

Dr. Daniela Dumbravă**Cercetător asociat Dep. Istorie Modernă, Facultatea de Istorie și Litere,
Universitatea „Sacro Cuore” din Milano****Conferință pentru Departamentul de Studii Internaționale și Istorie Contemporană,
Facultatea de Istorie, UBB Cluj**

Istoria unui *syllabus* inexistent în curricula disciplinelor universitare românești, dar inventat de către orientalistul clujean de origini maghiare, Denis Sinor (1916-2011) generează și astăzi ambiguități în interpretarea istoriei noastre medievale sau timpurii moderne, la fel de bine cum și în cabinetele diplomatice românești, cu precădere cele ce ar trebui să negocieze cu Rusia ori cu state ce au aparținut Uniunii Sovietice până în 1989, momentul căderii Zidului Berlinului, dar și cu state adiacente acesteia, anume Afganistan, Pakistan, Iran, Mongolia, Tibet, China. Ceea ce în perioada lui Alexander von Humboldt (1769-1859) începea să se contureze ca definiție a spațiului Asiei Centrale, pentru ca mai apoi să se lărgească semantic și epistemic prin contribuțiile lui Ferdinand von Richthofen (1833-1905), mult inspirat de chiar unchiul său pentru ceea ce astăzi numim Seidenstraße – drumul caravelor ce uneau Occidentul de Orient, anume „calea mătăsii” – ori dezvoltarea unei semiologii spațiale diferențiale (taiga, tundra, stepă, pădure, deșert), în termenii lui Ivan Mushketov (1850-1902), mult mai târziu va lua numele de Eurasia, adăugând firește și teritoriile Mongoliei și ale Chinei de Nord. Odată cu apariția căilor ferate, secolul XX va atrage cu sine alte denotațiuni, în funcție de rețelele transversale ale diferitelor căi eurasiatice: transcaspica, transiberiana,

transuralica, transmongolica, transmanciuriana, etc. Punctul nodal al dinamicii denumirilor spațiului situat între munții Carpați și râul Amur este acela al unei perpetue modificări a status-ului unităților statale dinlăuntrul acestei macroregiuni, ce înainte de secolul al XVIII-lea erau încorporate pe hărțile europene cu toponimul generic de Tartaria. Astfel, statele ex-Uniunii Sovietice, state ce luptă pentru independența lor ori pentru menținerea acesteia – Azerbaidjani, Armenia, Kazakstan, Kirghistan, Tadjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Cecenia, Osetia etc. – dar și unități politice și administrative ce gravitează în zona dinspre Pacific, cum ar fi Manciuria, Tibetul, Xinjiang, depind integral de statutul pe care China secolului XX îl conferă acestora. Așadar, cum gândim spațiile Asiei Interne ori cele ale Asiei Centrale? Cum gândim dinamica reprezentării lor cartografice și configurația etnică a acestora de-a lungul secolelor? Le putem defini dacă nu le cunoaștem istoria cel puțin de după invazia mongolă în Europa? Iată câteva dintre interogații la care vă invit să ne gândim împreună! Vom discuta de asemenea, despre istoria orientalismului, cu precădere activitatea savantului de origini maghiare, născut la Cluj, Denis Sinor, întemeietorul celei mai importante direcții de studiu în cunoașterea și definirea Asiei Interne.

**Întâlnirea va avea loc în data de marți 1 noiembrie 2016,
orele 17.00, în Aula Ferdinand, strada Napoca nr. 11.**